

РЕШЕНИЕ

№ 1087

гр. С., 28.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 19-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на осми март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: с. П. Г.

при участието на секретаря Д. ИВ. Г.
като разгледа докладваното от с. П. Г. Административно наказателно дело № 20211110217151 по описа за 2021 година

Производството е по реда на раздел V, чл.58д и сл. от ЗАНН и е образувано въз основа на жалба на „-----“ЕООД, чрез управителя П.Н.П., чрез адв. Ир. М. – ПАК срещу наказателно постановление (НП) № 29-0000894/21.10.2021 г. на главния директор на Главна Дирекция „Инспектиране на труда” (ГД „ИТ”), с което е наложена, в качеството му на работодател, на основание чл.416, ал.5 във вр. с чл.414, ал.1 от Кодекса на труда (КТ) имуществена санкция в размер на 1 500 (хиляда и петстотин лева) лв. за нарушение на чл. 303, ал.3 от КТ.

С жалбата се иска отмяна на наказателното постановление като неправилно, незаконосъобразно и постановено при нарушение на процесуалните правила, като се твърди, че в процесния случай лицето С.Ф.Д. е бил нает на работа от лице, което няма право да наема лица да работят в дружеството, доколкото това лице Я.Г.Я. е пълномощник на дружеството за конкретни действия, сред които не са да сключва трудови договори, както и да подписва и получава актове за установяване на административни нарушения и наказателни постановления, като се оспорва НП да е връчено редовно с оглед предвидените в чл.58 от ЗАНН правила, твърди се и вмененото поведение на дружеството, да не е доказано, както и че не е квалифицирано точно и не се покрива от административнонаказателния състав на чл.303, ал.3 от КТ, твърди се излагане на противоречиви факти в акта и НП. Претендират се сторените в хода на съдебното производство

разноски.

В съдебно заседание за жалбоподателя не се явява процесуален представител. Депозирани са писмени бележки от адв. М. като процесуален представител на дружеството-жалбоподател, с което се поддържа молбата, изложена в жалбата за отмяна на НП, както и се претендират сторените разноски в съдебното производство.

За наказващия орган се явява процесуален представител, който оспорва жалбата и пледира за оставянето □ без уважение като неоснователна и недоказана и за потвърждаване на НП в цялост, като в жалбата не се отрича извършеното нарушение, че дружеството е наело Д. да работи за тях, преди да бъде изискано разрешение от инспекцията по труда. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

От събраните по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, съдът установи следното:

Във връзка с постъпил сигнал на 05.07.2021 г. от Софийска районна прокуратура (СРП) в Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ (ИА „ГИТ“), за констатирани нарушения на трудовото законодателство са изпратени налични по пр. пр. №24694/2021 г. по описа на СРП материали за извършване на проверка по компетентност и такава е извършена на дружество „-----“ ЕООД от инспектори при ГД „ИТ“. Сред проверяващите бил и свидетеля И.. ОТ приложените от СРП писмени документи се установява, че е бил подаден в полицията на 19.05.2021 г. сигнал от Я.Г.Я., упълномощен представител на „-----“ ЕООД за установена липса на две машини на строителен обект на дружеството, като по това време на същия били лицата И.Т.М. и племенника му С., които били наети от 3-4 дни във фирмата на работа. От снетите писмени обяснения по случая в хода на проверката от сигналиста, М. и Д., се установило, че на 19.05.2021 г. на обекта, стопанисван от дружеството-жалбоподател, находящ се в гр. С., Вилна зона „К.“, III-та част, район „В.“ са работили непълнолетния С.Ф.Д. и пълнолетния И.Т.М., като са престирали работна сила за дружеството без сключени трудови договори. За извършената от тях работа не им били заплатени уговорените възнаграждения за предходен период и те взели двете машини. По време на проверката на дружеството от инспектори при ГД „ИТ“ по документи и тези, които са били изпратени от СРП било установено, че на 19.05.2021 г. за

дружеството е работело лицето С.Ф.Д., с ЕГН *****, който по това време е бил непълнолетен, на обект с адрес: гр. С., Вилна зона „К.“, III-та част, район „В.“. Предвид непълнолетието на наетия на работа С. Д. е направена проверка в регистъра на ГД „ИТ“ и е установено, че не е издадено разрешение от инспекцията по труда.

За извършената проверка на 10.08.2021 г., 18.08.2021 г. и 20.08.2021 г. от инспекторите при ГД „ИТ“ е съставен протокол за извършена проверка от инж. Г. И.. В същия се съдържат предписания. Протоколът е връчен е на 20.08.2021 г. на управителя на дружеството П.П..

Съставен е акт за установяване на административно нарушение (АУАН) на 20.08.2021 г. от Г. И. – ст. инспектор при ГД „ИТ“ за нарушение на чл.303, ал.3 от КТ. Актът е връчен срещу подпис на П. Петрова – управител на „-----“ ЕООД на 20.08.2021 г., т.е. в деня на съставянето му.

Срещу АУАН на 25.08.2021 г. са депозиран писмени възражения. Изразено е становище по тях в писмена форма на 01.09.2021 г. от юрисконсулт А..

Въз основа на АУАН на 21.10.2021 г. е издадено обжалваното наказателно постановление (НП) от директора на Дирекция „ИТ“, който се явява съответното оправомощено въз основа на Заповед №3-0171/11.02.2016 г. на ИД на ИА „ГИТ“ длъжностно лице – главен директор на ГД „ИТ“.

Гореизложената фактическа обстановка се установява от събраните по делото писмени доказателства, както и от гласните - показанията на разпитания в хода на производството свидетел И., които са пълни и непротиворечиви.

От така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е **допустима**, като подадена в срок и от надлежно легитимирано лице, имащо правен интерес от обжалване, като по своята същност е **неоснователна**, поради следното:

Съдът като съобрази съставения АУАН и издаденото въз основа на него НП № 29-0000894/21.10.2021 г. на гл. директор на ГД „ИТ“ с изискванията на ЗАНН, указващи реквизитите на тези административни актове и процедурата по съставянето им, намира, че същите не страдат от пороци и са

законосъобразно издадени. Отразеното в акта и НП е обстоятелствено и пълно, съобразено с изискванията на процесуалните и материално-правни норми. Налице е словесно описание на нарушението, което съответства на посочената в акта и НП правна квалификация на същото. Както акта, така и НП са съставени, съответно издадени от съответните компетентни длъжностни лица, за което е налице и съответно оправомощаване при спазване на изискванията за териториална и материална компетентност. Съдът намира, че не са налице основания да се приеме наличие на процесуални нарушения в настоящето производство от административно-наказателен характер, посочените в жалбата, което е започнало с установяването на нарушението в периода 10.08.2021 г. - 20.08.2021 г. Съгласно [чл. 416, ал.1, изр. II от КТ](#) редовно съставените актове по този кодекс имат доказателствена сила до доказване на противното.

В настоящото производство не се събраха доказателства, които да оборят изложените обвинителни факти в акта за установяване на административно нарушение и обжалваното наказателно постановление.

В АУАН са описани писмените материали, които са неразделна част от него - протокол от извършената проверка; сведения, обяснения и подадено заявление до 06 РУ-СДВР.

Въз основа на горния акт за установяване на административно нарушение и след съобразяване на подаденото възражение е издадено обжалваното НП, с което жалбоподателят е санкциониран на основание [чл. 416, ал.5](#), вр. [чл. 414, ал.1 от КТ](#) за нарушение на чл.303, ал.3 от КТ.

От събраните по делото доказателства може да се направи категоричен извод, че между „-----“ ЕООД и непълнолетния С.Ф.Д. е било налице трудово правоотношение към 19.05.2021 г., като преди да наеме на работа непълнолетния, за когото към 19.05.2021 г. не е имало сключен трудов договор с него, не е било изискано разрешение от инспекцията по труда. Като в този смисъл са показанията на свидетеля И., протокола за извършената проверка, както и писмените обяснения и сведенията.

Съгласно чл. 303, ал.3 от КТ: „лицата от 16 до 18 години се приемат на работа с разрешение на инспекцията по труда за всеки отделен случай. От събраните по делото доказателства се установява, че С.Ф.Д., с ЕГН ***** е бил нает на работа без да има сключен договор на обект с адрес:

гр. С., Вилна зона „К.“, III-та част, район „В.“, без разрешение на инспекцията по труда за това, въпреки че не е бил навършил 18 години. От събраните и приложени писмени и гласни доказателства е видно, че на 19.05.2021 г. Д. е престира работна сила. Към този момент не е било искано от страна на работодателя разрешение от инспекцията по труда за наемане на лицето на работа, с оглед на обстоятелството, че при постъпването му на работа - 19.05.2021 г. лицето е било непълнолетно. Такова искане не е било направено от работодателя – жалбоподател, като доказателства в обратната насока по делото не са представени.

С оглед на обстоятелството, че в случая работната сила е била предоставяна от ненавършило 18 години лице, без да е взето разрешение от инспекция по труда, следва да се приеме за правилен направеният от административнонаказващия орган извод, че в случая е била нарушена разпоредбата на чл. 303, ал.3 от КТ, поради което е ангажирана отговорността на фирмата-жалбоподател. Съдът счита, че по делото безспорно бе установено, че „-----“ ЕООД, в качеството му на работодател по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на КТ, е нарушил забраната и е приел непълнолетното лице С.Ф.Д. без разрешение на Дирекция „Инспекция по труда“. Установи се по безспорен начин, че работодателят не е искал и не му е разрешавано да приеме на работа непълнолетното лице С.Ф.Д.. Работодаателят не е създал съответна на закона организация на труда и не е упражнявал в цялост работодателската си правоспособност по предоставянето на работната сила включително и от непълнолетни лица. Събраните писмени и гласни доказателства доказват, че непълнолетният е допуснат и приета на работа при грубо нарушаване на правилата свързани със специалната закрила за непълнолетните лица, което нарушение е извършено на 19.05.2021 г. и е открито при проверката по документи през периода 10.08.2021 г. – 20.08.2021 г.

Не се установи, че конкретното нарушение е било извършено от пълномощник на дружеството, който не е можел да наема на трудов договор лица, тъй като се установи, че конкретното лице Д., който е бил непълнолетен е полагал труд за дружеството, а не за конкретно физическо лице. На следващо място се установи, че непълнолетният Д. е полагал и друг път труд без трудов договор, както и че не само на 19.05.2021 г. е бил ангажиран на

престира работанат си сила в дружеството, а и в предходните няколко дни. Предвид което по несъмнен начин е установен факта, че непълнолетния е работел за дружеството и не може да се правят индиции, че това е станало без знанието и съгласието на управляващия дружеството.

В настоящия случай правилно е ангажирана административно-наказателната отговорност на дружеството - жалбоподател, тъй като именно то се явява в качеството на работодател по смисъла на §1 от ДР на КТ.

От събраните по делото доказателства се установи по несъмнен и безспорен начин, че е налице нарушение на чл. 303, ал. 3 от КТ.

За да е съставомерно нарушението по тази разпоредба, е необходимо да са изпълнени следните признаци, отнасящи се до обективната и субективната страна на деянието: на първо място, от обективна страна, изпълнителното деяние се изразява в бездействие – наема на работа непълнолетно лице, за което няма поискано и издадено разрешение от инспекцията по труда; необходимо е и наличието на друг обективен признак - наличие на трудово правоотношение с непълнолетното лице.

Субектът на нарушението е лицето - работодател, в случая лицето, което формира и реализира волята на юридическото лице.

От събраните по делото доказателства се установи по несъмнен и безспорен начин, че жалбоподателят е този, който самостоятелно наема работници или служители по трудово правоотношение, като в случая той отговаря на посочените в КТ изисквания за работодател (по см. на § 1, т.1 от ДР на КТ) . Като в процесния случай работодателят „-----“ ЕООД е този, който е нарушил разпоредбите, които са визирани в чл.303, ал.3 от КТ.

Не е налице друг правен субект освен жалбоподателя, след преценка на събраните в хода на производството доказателства, отговорен в конкретния случай за допускане на работа на посоченото лице при нарушение разпоредбата на чл.303, ал.3 от КТ, който да носи отговорност.

Съдът счита, че правилно е квалифицирано от административнонаказващия орган административното нарушение, осъществено от жалбоподателя. Също така е наложеното административно наказание на основание чл.414, ал.1 от КТ.

Касае се за обективна безвиновна отговорност на дружество (чл. 83 ЗАНН).

Санкцията наложена дружеството-жалбоподател е съобразена с обстоятелствата предвидени в разпоредбата на чл.27, ал.2 от ЗАНН и това, че липсват данни за други нарушения, по влезли в сила наказателни постановления, преди това на трудовото законодателство от дружеството. Размерът на имуществената санкция предвидената в санкционната норма чл.414, ал.1 от КТ е в размер от 1500 лв. до 15000 лв. Административно-наказващият орган е приел, че размерът на санкцията, наложена на дружеството следва да бъде определена на минимума, а именно да е 1 500 (хиляда и петстотин лева) лв. Ето защо съдът намира, че доколкото следва да бъде приложен правилно закона, в случая чл.27, ал.2 от ЗАНН и отчетени всички обстоятелства във връзка с конкретното нарушение, както и като отчете, че нарушението е първо от този вид, което нарушение се приема от съда, предвид тези факти, че не е с висока обществена опасност и посоченото по-горе липса на данни за други нарушения от този вид на трудовото законодателство от страна на дружеството, с влезли в сила наказателни постановления, размерът на имуществената санкция е правилно определена. Като съдът счита, че с така определеното по вид и размер административно наказание, при спазване изискванията на чл.27, ал.1 и ал.2 от ЗАНН ще бъдат постигнати целите на административното наказване предвидени в разпоредбата на чл.12 от ЗАНН.

Съдът приема, че в настоящото административно-наказателно производство не следва да бъде приложена разпоредбата на чл.28 от ЗАНН. Следва да се отбележи, че специалният състав по глава XIX, раздел II от КТ на „маловажно“ административно нарушение по чл. 415в КТ изключва приложимостта на общата разпоредба на чл. 28 ЗАНН, според която за маловажни случаи на административни нарушения наказващият орган може да не наложи наказание, като предупреди нарушителя, устно или писмено, че при повторно извършване на нарушение ще му бъде наложено административно наказание. „Маловажните“ нарушения, установени по КТ, съобразно чл. 415в КТ имат два основни признака: нарушението да е отстранимо веднага след установяването му по реда на КТ и от него да не са настъпили вредни последици за работници и служители. При това в тези случаи не е предвидено освобождаване от административнонаказателна отговорност /за разлика от тези по чл. 28 ЗАНН/, а налагане на същото по вид административно наказание - парична санкция, но в многократно по-нисък

размер /ТР № 3/10.05.2011 г. на ВАС/. С измененията на КТ /ДВ бр.7 от 24.01.12 г./ в разпоредбата на чл. 415в от КТ е въведена нова ал. 2, в която са изведени изключения от общата правило по ал. 1, а именно: „Не са маловажни нарушенията на чл. 61, ал. 1, чл. 62, ал. 1 и 3 и чл. 63, ал. 1 и 23 от КТ“. Посочената нормативна разпоредба е в сила към момента на извършване на деянието - 19.05.2021 година. Съгласно разпоредбата на чл. 3, ал. 1 от ЗАНН, за всяко административно нарушение се прилага нормативният акт, който е бил в сила по време на извършването му, който в процесния случай е новата разпоредба на чл. 415в, ал. 2 от КТ.

Наказващият орган правилно е подвел извършеното нарушение към санкционната норма на чл. 414, ал.1 от НК. Не са налице условия за налагане на имуществена санкция по чл. 415 в от КТ и прилагане на отговорност за маловажно нарушение. Съгласно чл. 415 в от КТ, за нарушение, което е отстранено веднага след установяването му по реда, предвиден в този кодекс, и от което не са произтекли вредни последици за работници или служители, работодателят се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 100 до 300 лева, а виновното длъжностно лице - с глоба в размер от 50 до 100 лева. За приложимостта на тази разпоредба е необходимо нарушението да е налице - да са изпълнени всички признаци от обективна и субективна страна, да е надлежно установено по реда на КТ, да е отстранено и от него да не са произлезли вредни последици за работника. В случая нарушението е установено, действително нарушението е отстранимо, но липсват данни, че то е отстранено след извършване на проверката. Съдът приема, че не е налице и другото кумулативно условие, а именно да не са произтекли за работника вредни последици. Съдът намира, че такива вредни последици за работника са настъпили, тъй като от приложеното сведение, попълнено саморъчно от Д. е видно, че към 19.05.2021 г. същият макар и непълнолетен е полагал труд и то без да има сключен с него трудов договор, като полагането на труд е ставало и преди тази дата за същото дружество, като на същият не е било заплащано и трудово възнаграждение. Съдът приема, че това по своята същност е довело до вредни последици спрямо непълнолетния. Поради наличието на тези отрицателни предпоставки, не би могло да се приеме, че е налице възможност за преквалифициране на правното основание, на което е наложено административното наказание и приложимостта на чл. 415 в от КТ, уреждащ отговорност за маловажно нарушение, за извършеното нарушение

по чл. 303, ал. 3 от КТ. Съдът намира, че не е налице основание за прилагане на хипотезата на чл.63, ал.2, т.2 от ЗАНН, тъй като случаят не е с по-ниска степен на обществена опасност от останалите от същия вид.

Горното води до извод, че не е налице маловажност на нарушението, предвид и което правилно е било издадено от наказващият орган НП.

По тези съображения наказателното постановление като акт по чл.58д, т.1 от ЗАНН следва да бъде потвърдено на основание чл.63, ал.2, т.5 от ЗАНН, като са налице предпоставките на чл.63, ал.9 от ЗАНН, а именно не са налице основания за неговата отмяна или изменение.

С оглед изхода на производството претенцията на процесуалния представител на наказващия орган за присъждане на разноси се явява основателна по същността си. Същият се е представлявал от юрисконсулт на ИА „ГИТ“, който се е явил в проведеното съдебно заседание, но самото дело се преценя, че не е такова с фактическа и правна сложност, приключило е в едно съдебно заседание, поради което съгласно чл.63д, ал.5, във вр. с ал.4 от ЗАНН, във вр. с чл.37, ал.1 от ЗПП и чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, съдът определи размер на юрисконсултско възнаграждение от 90 (деветдесет лева) лв. за процесуалното представителство пред въззивната инстанция по делото.

Воден от горното и на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 29-0000894/21.10.2021 г. на главния директор на Главна Дирекция „Инспектиране на труда“ при Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, като **ЗАКОНОСЪОБРАЗНО**.

ОСЪЖДА „-----“ЕООД, с ЕИК-----, със седалище и адрес на управление: с. Ч.Г., ул. „Ю.Г.“№3, обл. П. да заплати в полза на ИА „ГИТ“ сумата от 90 (деветдесет лева) лв., представляващо юрисконсултско възнаграждение за процесуалното им представителство пред СРС по делото.

Решението на основание чл.63в от ЗАНН, подлежи на касационно обжалване пред Административен съд- гр.С. на основанията предвидени в НПК по реда на глава XII от АПК в 14-дневен срок от съобщаването на

страните, че е изготвено.

Съдия при Софийски районен съд: _____